

YÊU SỐNG YÊU ĐỜI VÀ YÊU THIÊN CHÚA

9 giờ tối ngày 30-9-1978, Bernard Meynier êm ái ra đi, lặng lẽ như từng sống lặng lẽ, trên môi điểm nụ cười. Bernard trở về Nhà Cha lúc tuổi đời vừa tròn 17, vào cùng một ngày với thánh nữ Têrêxa Hài Đồng GIÊSU ra đi đúng 81 năm về trước.

Tất cả ai đến viếng xác Bernard trong vòng 2 ngày trước lễ an táng đều cảm nhận tâm tình an bình, niềm vui và rất muốn ngồi cạnh xác chàng thiếu niên. Cả các đứa bé và bạn trẻ thường sợ hãi mỗi khi đến gần người chết cũng không hề sợ sệt khi đến gần xác Bernard.

Trong Thánh Lễ an táng, cha mẹ Bernard cầu nguyện:

- Lạy Chúa, chúng con xin cảm tạ Chúa. Chúa đã ban món quà quý hóa khi ký thác Bernard cho chúng con dưỡng dục trong 17 năm. Giờ đây, Bernard thuộc về Chúa. Chúng con xin cảm tạ Chúa vì nỗi đau

khổ xé nát con tim nhưng cùng lúc làm cho chúng con tận hưởng niềm hạnh phúc của Chúa. Amen.

Bernard Meynier sinh năm 1961 tại làng Pajay, nằm dưới chân đồi Vercors, miền Đông Trung nước Pháp. Khung cảnh đồi núi trùng điệp, cánh đồng bát ngát ghi đậm nơi lòng cậu bé Bernard niềm yêu mến quê hương dạt dào. Gia đình Bernard sống nghề nông và có Đức Tin Công Giáo vững chắc, thông truyền từ đời nọ sang đời kia.

Ngay từ thơ bé, Bernard ao ước trở thành nhà truyền giáo. Nhưng đến 15 tuổi, lúc quyết định chọn lựa trước khi vào bậc trung học đệ nhị cấp, Bernard cảm thấy do dự. Cậu viết trong nhật ký:

- Con phải viết gì trên trang giấy khấn hứa này, lạy Chúa? Con kêu cầu cùng Chúa, xin Chúa mau đến cứu giúp con! Ôi Mẹ MARIA, con yêu Mẹ dường bao! Xin Mẹ nhớ đến Bernard con Mẹ và tất cả ai muốn dâng hiến cuộc đời cho THIÊN CHÚA. Ôi MARIA, ôi lạy Mẹ!

Ngày 15-5-1977 - 16 tuổi - Bernard lãnh bí tích Thêm Sức. Cậu cảm thấy thêm sức mạnh và đầy tràn hy vọng. Nhân dịp này cậu nhận món quà kỷ niệm là huy hiệu bên trên có khắc hình Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Cậu hãnh diện mang trên mình như dấu chỉ là chiến sĩ Đức Chúa GIÊSU KITÔ .. Nhưng đến lễ Giáng Sinh cùng năm 1977, Bernard bị suy giảm sức khỏe và phải ra vào nhà thương nhiều lần. Dầu vậy, bệnh tật vẫn không thể cướp mất niềm vui của một thiếu niên quảng đại, đầy tràn nhựa sống.

Tháng 8 năm 1978, bệnh tình Bernard đến hồi trầm trọng. Cho đến lúc này cậu mới biết rõ mình bị ung thư toàn thân. Nhưng Bernard không than trách. Cậu tâm sự:

- Cho dù phải đau đớn rất nhiều, con vẫn không có gì để kêu ca. THIÊN CHÚA hậu đãi khi cho con có bậc Cha Mẹ tốt lành, xóm làng hòa hợp vui tươi. Thật là tuyệt diệu!

Với một bệnh nhân khác cùng nằm nhà thương, Bernard viết:

- Chứng bệnh trầm trọng nhất có lẽ thuộc về trái tim, nghĩa là không biết yêu thương. Điều quan trọng không phải sống hạnh phúc ở đời này nhưng là đáng hưởng hạnh phúc đời sau. Một niềm vui đơn sơ có thể chỉ vì được sinh ra, được sống, mặc dầu phải mang bệnh tật.

Trước lễ Đức Mẹ Linh Hồn và Xác lên trời, Bernard đi hành hương Lộ Đức. Giống như Đức Chúa GIÊSU KITÔ xưa nơi vườn Giết-sê-mani, Bernard xin Chúa cho chén đắng cất xa đi. Về việc cầu xin với Đức Mẹ MARIA thì cậu nói:

- Có lần con xin Đức Mẹ chữa con lành nhưng .. Đức Mẹ muốn làm gì tùy ý Mẹ!

Nơi trang cuối cùng cuốn nhật ký của Bernard người ta đọc thấy câu:

- Lạy Chúa, xin cho tuổi trẻ biết hướng về Chúa và đạt tới ngọn

núi cao nhất về tình yêu.

Nhắc lại giây phút sau cùng của con, thân mẫu Bernard kể:

- Một trong những ao ước lớn nhất của Bernard là không phải chết trong cô đơn. Vì thế, tất cả gia đình chúng tôi có mặt chung quanh giường Bernard. Ngày hôm đó Bernard mệt nhiều, giống như hai ngày trước nên tôi không nghĩ con mình sẽ ra đi. Vì ngồi cạnh con, tôi giờ tay nắm chặt bàn tay con. Ngược mắt nhìn bình hoa đặt nơi cao, Bernard nói với tôi: "Hoa đẹp quá hả Mẹ?" Nói xong, gương mặt Bernard bỗng trở nên rạng rỡ. Cậu thì thầm: "Xin hãy cùng con dâng lời ngợi khen Chúa!" Rồi Bernard cất tiếng nói lớn hai lần: "ALLELUIA .. ALLELUIA".. Bernard đắm đắm nhìn tôi. Gương mặt thoáng chút vẻ âu sầu, Bernard gọi: "MẸ ƠI!" Nghe tiếng kêu và thấy cái nhìn của con, tôi hiểu Bernard sắp từ biệt chúng tôi ra đi. Cho đến khoảng 9 giờ tối ngày 30-9-1978, Bernard êm ái trút hơi thở cuối cùng, lặng lẽ ra đi, trên môi điểm nụ cười. Bernard Meynier hưởng dương 17 tuổi.

... "Nếu anh em biết THIÊN CHÚA là Đấng Công Chính, anh em cũng phải biết rằng: phàm ai sống công chính thì đã được THIÊN CHÚA sinh ra .. Phàm ai đã được THIÊN CHÚA sinh ra thì không phạm tội, vì mầm sống của THIÊN CHÚA ở lại trong người ấy, và người ấy không thể phạm tội, vì đã được THIÊN CHÚA sinh ra. Căn cứ vào điều này mà người ta phân biệt con cái THIÊN CHÚA với con cái ma quỷ: phàm ai không sống công chính thì không thuộc về THIÊN CHÚA; ai không yêu thương anh em mình, thì cũng vậy" (1Gioan 2,29/3,9-10).

(Daniel-Ange, "Les Témoins de l'Avenir", Le Sarment FAYARD, 1989, trang 116-127)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt